

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XVII

Paříž
vánoce 1986

Číslo 6

Vánoce jednou trochu jinak

Vánoce jsou svátkem příchodu Božího Syna mezi lidi. To ví každé jen trochu s křesťanstvím obeznámené dítě. Všichni ale dobře víme, že Bůh je všudypřítomný a že právě v našem světě má jeho přítomnost daleko do minulosti sahající kořeny - ve skutečnosti až do doby před stvořením člověka samotného. Bůh zde byl před námi, on stojí ukolébky celého našeho světa.

Co tedy slaví křesťané v okamžiku kdy "nebe sestupuje na zem"?

Teilhard de Chardin i jiní podobně uvažující lidé by řekli nejspíše, že slavíme začátek zbožštění člověka, začátek výstupu člověka k Bohu.

Písmo svaté nám hned na počátku ukazuje, jak se člověk obrátil k Bohu zády hned na počátku, že tím zvětší svou důstojnost, moc i svobodu. Když potom s hrůzou zjistil svůj omyl, bylo už pozdě. Lidské síly nestačí k odčinění toho, co se stalo, ani ke znovunavázání takto přerušeno vztahu mezi Stvořitelem a jeho tvorem. A jak vysvitá z dosavadního průběhu dějin, je to i po Božím zásahu nadále záležitost zdoluhavá a namáhavá.

Začátek však byl učiněn a vděčíme za něj samému Bohu. Právě

tato událost je důvodem ke křesťanskému slavení vánoc. Z Boží moci se uprostřed lidského rodu objevil první člověk, obrácený zcela k Bohu tak, jako na počátku stvoření Adam, první člověk, než se od Boha odvrátil.

Jako vždy v dějinách vesmíru - ani tentokrát si tohoto skutečně revolučního přelomu ve vývoji skoro nikdo nepovšimnul. Ježíšův konec života byl dokonce takový, že i ti, kdo se k němu nejdříve přidali, skoro všichni utekli před blamáží, která přitom ulpěla i na nich. A jako vždy ve vývoji vesmíru, teprve dostatečně velký historický odstup umožňuje změřit epochální význam toho, co se tu stalo.

Teprve dnes začínáme (a opravdu jen *začínáme*) chápat, jak převratná událost narození Ježíšovo a jeho dílo jsou. Když uvážíme, že jeho veřejná činnost trvala možná ani ne celé dva roky, zní to celé opravdu neuvěřitelně! Co jsou dva roky na ciferníku kosmických hodin? A přece už nikdy nebude na této zemi nic takové, jako to bylo před Ježíšovým příchodem!

Chardinovský kužel vývoje má zde své ostří, ze kterého vybíhají paprskovitě na všechny strany paprsky Božího působení ve světě. Je to vlastně příval, a na jeho zpěněném hřebeni se navrácí zbloudilý člověk ke svému Stvořiteli. Na konci této pouti už můžeme zahlédnout dokonalé přetvoření všeho; "a bude nové nebe a nová země..." praví kniha Zjevení sv. Jana. S člověkem se do nového, Kristu podrobného vesmíru vrátí také všechno ostatní stvoření.

Vánoce jsou svátkem, kdy si připomínáme první krok, kterým lidstvo v osobě Ježíše Krista vykročilo zpět k nebeskému Otci.

Jano Köhler: Narození Páně

Popelka nazaretská

... Zde jest, Král z Krále, dítko z Panny,
 jež vyhojí ty temné rány,
 zející v nitru národů.

A usoužená lidská stáda
 vyvede z moci zlého hada
 a mír jim dá i svobodu.

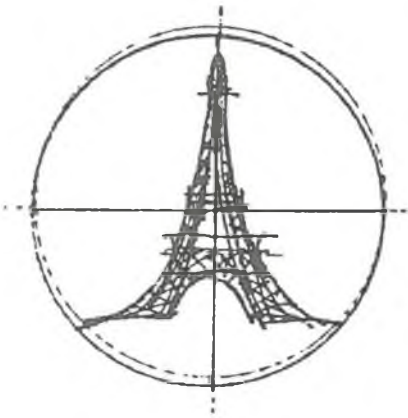
Ó, dítě! Než to vše se stane,
 spi, spinkej, v plínkách zachumlané
 a položené do slámy.

Spi, spinkej, poupě nejvonnější,
 ať píseň má tě ukonejší.
 Spi, sladce spinkej u mámy

A spalo. Venku nad jeskyní
 roztálo v požár hvězdné jíní.
 V hlaholu trub a znění lyr
 andělé z nebe sněží po stech.
 - Buď sláva Bohu na výsostech!
 A lidem na zemi buď mír!

Václav Renč (28. listopadu 1911)*

Zajímavosti z domova i ze světa

Litoměřický seminář - jediné kněžské učiliště pro Čechy a Moravu - zahájil nový školní rok s rekordním počtem posluchačů prvního ročníku. Podle zpráv z Československa jich je celkem 61, skoro o dvacet více, než vloni a prakticky dvojnásobek počtu z dřívějších let. Přes stísněné poměry, ve kterých tito kandidáti kněžství budou muset žít a pracovat (budova je příliš malá), je to potěšující zpráva, ať už jsou důvody, které vedly státní moc ke zvýšení počtu jakékoliv.

Přesto zůstalo okolo třiceti uchazečů za dveřmi. Stát kontroluje a "reguluje" velmi přísně počet nových kněží v zemi

Podle zpráv v západním tisku povolila maďarská vláda existenci "nového" *ženského řeholního řádu* v zemi, jehož polem působnosti budou - podle nového rozhodnutí - nemocnice a nemocní vůbec. Jde o jakýsi sběrný útvar pro všechny ženy a mladé dívky, chtějící sloužit Bohu a lidem jako řeholnice. Maďarské řešení je skutečně nezvyklé a teprve budoucnost ukáže, zda je vůbec životaschopné. Nicméně je to důležitý průlom do dosavadní praxe v zemi. Znamená totiž reálnou možnost řeholního života s přijímáním novic, výchovou dorostu a celostátní strukturou této církevní instituce v zemi.

Po uvěznění funkcionářů jazzové sekce a protestu jejich manželek v září tr (sdělení Charty 77 č. 555) se začíná organizovat akce solidarity s uvězněnými v západní Evropě. Na půdě *České Katolické Misie* v Paříži se uskuteční podpurný koncert z iniciativy francouzských a belgických přátel uvězněných

V PÁTEK 9. LEDNA VE 20 H 30

Všechny potřebné informace si vyžádejte na adrese Misie
35, rue de Sèvres, 75006 PARIS, tél. 45-44-58-91.

Nová omezení dovozu náboženské literatury do Československa obsahuje "Směrnice ČKCH č. 6/1986 o přijímání publikací ze zahraničí". Je platná od 1. července 1986 a přebírá "pokyn

SPVC MK ČSR č. j. 15.372/1985 - VII" podle kterého "musí být přijímání knižních darů ze zahraničí předem projednáno a schváleno". Nejde (pochopitelně!!!) o omezování dovozu teologické literatury do ČSSR, ale o "zamezení zneužití svobody vyznání v naší vlasti k pokusům o narušování zásad náboženské snášenlivosti...".

Nejde o zákon, ale o 'pokyn' - to je obvyklý způsob, jakým se u nás zavádějí omezení tohoto typu. Když se lidé zaleknou a sami se začnou podřizovat bez reptání, stane se pokyn *zákonem de facto*. Budou-li se bránit, řekne se jim, že se přece "nic nestalo, že pokyn se jich vlastně netýká, že ..." - prostě obvyklý systém! Proto není v žádném případě na místě předběžná autocenzura - naopak. Možnosti dovozu knih budou i nadále ne takové, jaké stát milostivě povolí, ale jaké se katolíkům podaří uhájit!

Po nespočetných akcích na podporu uvězněného katolického aktivist *Augustína Navrátila* byl tento nakonec přece jen propuštěn do *ambulantního léčení* (21. října tr), a to rozhodnutím Krajského soudu v Brně ze dne 8. října tr. Znamená to sice pro pana Navrátila stálou hrozbu nové internace, ale důležité je, že se přece jen mohl vrátit do své rodiny.

Jiný moravský aktivní katolík, *František Adamík*, o kterém jsme psali už v minulém čísle *Oběžníku*, byl 23. října tr odsouzen ke trestu vězení dvou let v 1. nápravné skupině za "přípravu k trestnému činu podvracení republiky". Jak obžaloba sama rozvádí obvinění, šlo o "vlastní výrobu a distribuci samizdatových tiskovin náboženského zaměření".

Na deset měsíců do vězení byla odsouzena v Bratislavě *Mária Kotrysová* za korektury překladu knihy *Atentát* (její autor, slovenský jezuita P. Šebastián Labo, v knize popisuje atentát na Jana-Pavla II.), určeného k odeslání do ciziny, kde měla být kniha vydána.

Za podobných okolností byla odsouzena podmíněčně v Žilině *Mária Nechalová*. *Michal Mrtvý* zůstává nadále ve vazbě, po odvolání prokurátora na závěr procesu, ve kterém byl jmenovaný olomouckým soudem zproštěn obžaloby. Všichni jsou stíháni pro rozšiřování náboženské literatury.

Pouť do *Mariazell* ve dnech 28. - 31. května organizují naši krajané ve Švýcarsku ve spolupráci s P. B. Václavem Klennerem OSB. Informace na adrese "S. Holeček, Pf 3259, 06002 Luzern, Švýcarsko.

Londýnský Velehrad připravuje na příští rok pouť do Sváté Země. Případní zájemci z Francie se mohou přihlásit na adrese Misie v Paříži o podrobné informace.

Otec biskup Jaroslav Škarvada vykonal vizitaci v Londýně ve druhé polovici října. Vyvrcholením bylo udělení svátosti biřmování tamějším mladým. Potom se otec biskup vydal s doprovodným týmem sv. Otce Jana-Pavla II. do Austrálie, kde rovněž navštívil naše krajany a zároveň se zúčastnil návštěvy sv. Otce nejmladšího světadílu.

*

Zaznamenáno v průběhu večera o činnosti
našeho fondu solidarity (15. listopadu tr)

... Některé ze samizdatových publikací (které bylo možno v průběhu večera vidět - pozn. red.) jsou co do technického provedení skutečnými knihami s dokonalou vazbou a čistým textem - třebaže psaným většinou jen na psacím stroji. Jiné, zvláště periodika, nesou na sobě všechny stopy složitěho a nesnadného 'výrobního procesu'.

Tak například měsíčník "Zprávy o církvi" přes nedávné policejní zásahy proti katolickému samizdatu nadále vychází, ale je vidět, že je to spojeno s přídatnými potížemi. Poslední čísla, která jsme dostali (září a říjen - pozn. r.) jsou viditelně výsledkem několikanásobného kopírování původního strojopisu, navíc na strojích, které viditelně nejsou nejlepší kvality. Některé části textu se musí prakticky luštit, tak je písmo deformováno.

Vyplývá to také ze způsobu distribuce tohoto periodika, jehož redakce zůstává zatím neodhalena. První výtisky se totiž prostě objeví jednoho dne v poštovních schránkách lidí, u kterých se postupem doby vyzkoušelo, že si text nenechají jen pro sebe, ale že se postarají jak o jeho další rozmnožení, tak o jeho další distribuci podobným způsobem. Výsledkem je jakási volná, neorganizovaná, nicméně velmi dobře fungující síť kolportérů, z nichž každý zná jen adresy těch, kterým sám časopis do schránky vhodil - nikdo ale neví, od koho sám dostal svůj vlastní výtisk.

Technické vybavení je v průměru skutečně primitivní a bylo by záhodno je vylepšit, doplnit ... ale vcelku nikdo neví dost dobře *komu* by se muselo dodat. A v zájmu bezpečnosti distributorů je dobře, že se to neví.

V lednu si připomínáme

- 1.1. 1942 zemřel v USA hudební skladatel Jaroslav Ježek
 3.1. 1907 zemřel hudební skladatel a pedagog Josef Förster
 3.1. 1937 zemřel spisovatel Richard Weiner
 8.1. 1957 zemřel tvůrce Spejbla a Hurvávka, Josef Skupa
 8.1. 1977 jsme po první slavili české bohoslužby v kapli domu CENTRE SEVRES, po přestěhování z kostela St Germain l'Auxerrois, kam převedl Českou Misii a české bohoslužby otec Bernáček pár let předtím
 11.1. 1877 zemřel J. Matúška, autor slovenské hymny "Nad Tatrú sa blýská"
 16.1. 1969 se z protestu proti okupaci Československa upálil na Václavském náměstí student Jan Palach
 23.1. 1937 zemřel významný historik, universitní profesor Josef Pekař
 27.1. 1967 uhořeli na Kennedyho Mysu ve zkušební kabině Apollo tři američtí kosmonauti
1. ledna 1986 světový Den míru, ke kterému sv. Otec obvykle rozesílá poselství ve formě listu
 14. ledna 1986 začíná ve Francii týden modliteb za mír

Jano Köhler

Četli jsme knihu

(Václav Havel, *Dálkový výslech, Rozhovor s K. Hvižďalou*. Londýn, Rozmluvy 1986)

Politikou, politologií či ekonomii jsem se nikdy systematicky nezabýval, vyhraněný politický názor jsem nikdy neměl a tím méně ho veřejně manifestoval. Jsem spisovatel a své po-

slání jsem vždycky chápal jako povinnost říkat pravdu o světě, v němž žiju, vypovídat o jeho hrůzách a mizérii, tedy spíš varovat, než dávat návody. Navrhovat něco lepšího a uvádět to v život, to je spíš úkolem politika - a já politikem nikdy nebyl a nikdy ani být nechtěl. I jako dramatický autor jsem vždycky vycházel z toho, že takzvané řešení si musí nalézt každý divák sám v sobě, že jedině pak může být opravdové, že mým úkolem není mu cokoli hotového nabízet. O politiku jsem se, pravda, zajímal vždycky, ale jen jako její pozorovatel a kritik, nikoli tedy jako její tvůrce (odhlížím teď od zřejmé, ale v této souvislosti irelevantní pravdy, že i kritika politiky je svým způsobem politikou).

Přesto snad máte nějaké politické názory -

Jakýsi základní, byť dost mlhavý názor na to, jak by měly být společenské věci uspořádány, jsem měl vždycky, to je pochopitelné, nikdy jsem ho ale souvisleji nedával najevo. Vždycky jsem byl například pro demokracii a dlouho jsem se považoval za socialistu - označil jsem se tak dokonce ještě před deseti lety v rozhovoru s Jiřím Ledererem. Tehdy jsem ovšem - musím dodat - použil toho slova k označení svého politického přesvědčení naposled. Ne snad, že bych potom prodělal nějakou radikálnější názorovou proměnu nebo že bych od něčeho k něčemu konvertoval. Uvědomil jsem si jen, že to slovo vlastně už vůbec nic neznamená a že mé názory může spíš zamlžit, než osvětlit. Co to vlastně je socialismus? U nás, kde můžeme číst o socialistické železnici, socialistickém obchodě, socialistické matce či socialistické poezii, neznamená to slovo nic jiného, než loajalitu k vládě. Ale i tam, kde to slovo stále ještě něco vyjadřuje, může znamenat přece tolik věcí! Můj rozchod s tím slovem vyplynul z mého tradičního odporu k příliš pevným (a právě proto sémanticky dost prázdným) kategoriím, ideologickým floskulím a zaříkadlům, jimiž tuhne myšlení v neprodyšnou strukturu statických pojmů, čím neprodyšnější, tím vzdálenější životu. (Ve svých esejích jsem občas užil některých pojmů, které jsem si vymyslel, jako třeba "posttotalitní systém" nebo "antipolitická politika", ale to byly kategorie pomocné, které jsem si zvolil pro jeden určitý účel, pro jednu stat, v jakémisi kontextu, v nějaké atmosféře, aniž jsem se kdy později cítil nucen k nim vrátit nebo jich znovu užít. Byly to pro mne jen situační jazykové pomůcky, ne tedy na věky závazné kategorie). Zkrátka a dobře: aniž jsem nějak změnil své politické názory, přestal jsem se

vydávat za socialistu. Ostatně ani v době, kdy jsem se za něj ještě vydával, jsem se neidentifikoval s jakoukoli konkrétní politickou nebo ekonomickou doktrínou, teorií či ideologií, s nějakým uceleným projektem lepšího uspořádání světa. Socialismus byl pro mne spíš kategorií lidskou, mravní, pocitovou. Byl jsem asi takový socialista jako třeba Peroutka nebo Černý: ti o sobě přece také říkali, že jsou socialisty. Byly prostě doby, kdy se za socialistu vydával každý, kdo byl na straně utlačených a ponižených, nikoli tedy na straně pánů, kdo byl odpůrcem nezasloužených výhod, zděděných privilegií, vysávání bezmocných, sociálních nespravedlností a nemravných přehrad, ponižujících člověka, odsouzeného ke služebnímu postavení. Takovýmto "pocitovým" a "mravním" socialistou jsem tedy byl i já - a jsem jím dodnes, jen s tím rozdílem, že svůj postoj už tímto slovem neoznačuji.

Jak byste popsal své současné představy o nějakém smysluplnějším uspořádání světa?

Možná mám o tom dnes o něco málo konkrétnější představu, než jsem míval dříve a v mládí, ale i tato představa je krajně neurčitá, mlhavá, otevřená, snadno modifikovatelná novým poznáním. Především si myslím, že příčiny krize, v níž se dnešní svět ocitá, tkví hlouběji, než v nějakém konkrétním způsobu organizace ekonomiky nebo v nějakém konkrétním politickém systému. Myslím, že západní svět a svět východní, byť v tolika ohledech odlišné, prodělávají krizi jedinou a společnou, jejíž reflexí by měly všechny úvahy o nějaké lepší alternativě začínat.

... a pokud Vás Havlovy úvahy zajímají, doporučujeme Vám, abyste si jeho knihu koupili. K dostání na adrese Misie!

Nové knihy

- Sv. Terezie od Ježíše - Hrad v nitru (Velehrad-Křesťanská Akademie, Řím 1986). Třetí díl vlastních spisů světice
- A. Hrabovec - Informácie pre slovenských utečencov Rím 1985 - velmi užitečná pomůcka zvláště pro "nové", při jejich orientaci v novém prostředí, do kterého přišli
- J. Drábek - Podzemí (68 Publishers, Toronto 1986) Román z odboje 1939-1945 i doby po něm
- A. Kyška - Šero (68 Publishers, Toronto 1986) Ze dnešního pražského studentského prostředí
- I. Klíma - Soudce z milosti (Rozmluvy, Londýn 1986) - poslední kniha I. Klímy
- V. Havel - Dálkový výslech - rozhovor s K. Hvižďalou (Rozmluvy, Londýn 1986) Autora netřeba představovat - viz také ukázkou na předchozích stránkách *Oběžníku!*

KONEC ROKU SE BLÍŽÍ A S NÍM OKAMŽIK
OBNOVENÍ VAŠICH PŘEDPLATNÝCH!

*Myslete na finanční situaci našich časopisů
v exilu, jako jsou*

NOVÝ ŽIVOT

STUDIE

SVĚDECTVÍ

ROZMLUVY

REPORTÉR

ZÁPAD

a také náš

OBĚŽNÍK

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník*

Pan Chaloupek C.
Paní Machala B.

62000 MERLIMONT-VILLE
92160 ANTONY

Na Oběžník a Českou Katolickou Misii přispěli

Becvar	Bleha	Faucher	Holý	Choutka
Kessner	Legrelle	Peška	Štěbeta	Zouhar

Všem dárcům upřímné Pán Bůh zaplať!

Nadále sbíráme poštovní známky

Náš program:

Mše sv.: Vždy první a třetí sobotu v měsíci ve čtvrt na šest večer (17h15) v kapli domu

CENTRE SEVRES

35, rue de Sèvres

75006 P A R I S (tél. 45-44-58-91)

metro SEVRES-BABYLONE

Po mši sv.: pravidelná setkání s kulturně-náboženským programem v sále č. 5 (přízemí domu)

Na prosinec

Na prosinec a leden jsme připravili

20. prosince - Otec Kolář promítne videokazetu s debatou nadepsanou "Bible-náboženství-společnost", uskutečněnou letos v létě v Paříži za účasti českých uprchlíků ve Francii
27. prosince - Vánoční posezení "U nás v Paříži") po mši svaté, která je v 17hod15 a končí tedy po šesté hodině
VŠICHNI JSOU ZVÁNI - a pokud můžete, přineste sebou něco na zub a také např. kazety, desky s vánoční hudbou, ať si při nich zazpíváme!

3. ledna - Zahajovací aperitiv